

02.19. Forbrugerstyrelsen.

Forbrugerstyrelsen er dannet den 1. januar 1988 gennem en sammenlægning af Statens Husholdningsråd, Forbrugerombudsmanden og Forbrugerklagenævnet L 856 1987. Styrelsen har til opgave at udbygge og effektivisere institutionernes nuværende opgavevaretagelse og dermed skabe mulighed for en koordineret og aktiv indsats på det forbrugerpolitiske område. Herudover skal styrelsen styrke informations- og oplysningsvirksomhed på forbrugerområdet. Styrelsen fungerer endvidere som sekretariat for Statens Husholdningsråd, Forbrugerklagenævnet og Forbrugerombudsmanden. Styrelsen administrerer endelig den danske deltagelse i en række internationale notifikationssystemer.

I henhold til LB 232 1988 har Statens Husholdningsråd til formål - i samarbejde med andre institutioner og organisationer - at virke til fremme af husholdningernes ernæringsmæssige, hygiejniske, økonomiske og tekniske forhold med henblik på såvel hjemmenes som samfundets interesse. Rådet skal tage initiativet til iværksættelse af undersøgelser og forsøg enten i Forbrugerstyrelsens laboratorier eller andetsteds og bidrage til, at der gives befolkningen vejledning på de nævnte områder. I 1988 afsluttede Forbrugerstyrelsen en ernæringskampagne for skolebørn og unge. Ernæringskampagne over for ældregruppen er igangsat ultimo 1988. Denne kampagne løber hele 1989. Ligeledes gennemføres fra 1988-1990 en EF-børnesikkerhedskampagne med Forbrugerstyrelsen som sekretariat for en dansk nationalkomite.

Styrelsen havde pr. 1. januar 1988 ca. 120.000 abonnenter på rådets publikationer og solgte ca. 1,5 mio. publikationer i 1987. I samarbejde med Københavns kommune - som betaler halvdelen af udgifterne - driver styrelsen en oplysningscentral i København.

I henhold til L 297 1974, LB 55 1987, skal Forbrugerombudsmanden føre tilsyn med, at der ikke i privat erhvervsvirksomhed eller i offentlig virksomhed, som kan sidestilles hermed, sker overtrædelse af god markedsføringsskik, af lovens øvrige bestemmelser eller af bestemmelser fastsat af industriministeren. Forbrugerombudsmanden skal på eget initiativ eller på grundlag af klager eller henvendelser fra andre ved forhandling søge at påvirke de erhvervsdrivende til at virke i overensstemmelse med loven og de af industriministeren fastsatte bestemmelser.

Forbrugerombudsmanden kan anlægge retssag om forbud mod visse handlinger, der er i strid med loven, og kan, når der er øjensynlig fare for, at formålet forspildes, hvis rettens afgørelse skal afventes, selv nedlægge et foreløbigt forbud.

Herudover skal Forbrugerombudsmanden i henhold til L 284 1984 om betalingskort m.v. føre hensyn med, at der ikke sker overtrædelser af lovens bestemmelser eller bestemmelser, der er fastsat af industriministeren og Forbrugerombudsmanden i medfør heraf. Forbrugerombudsmanden skal føre et offentligt tilgængeligt register og påse, at betalingskortsystemer indrettes og virker således, at der sikres brugerne overskuelighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug. Såfremt Forbrugerombudsmanden finder, at lovens bestemmelser ikke overholdes, skal han ved forhandling søge forholdet ændret. Kan en ændring ikke ske ved forhandling, kan Forbrugerombudsmanden udstede påbud.

Der er i henhold til loven oprettet et rådgivende betalingskortudvalg, der bistår Forbrugerombudsmanden ved administration af loven. Driftsudgifterne til administrationen af betalingskortloven skal ifølge loven dækkes fuldt ud af gebyrer. I 1989 påregnes driftsudgifterne hertil i alt at udgøre 3.780.000 kr., heraf 2.800.000 kr. til lønudgifter.

I henhold til LB 286 1988 har Forbrugerklagenævnet til opgave at behandle klager fra forbrugerne vedrørende varer eller arbejds- og tjenesteydelser.